

*Sygn. akt II Ca 441/15*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 30 czerwca 2015 r.**

**Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy**

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Nowicka

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Agnieszka Ingram-Ciesielska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko L. S. C. de S. y (...) SA w M.

o zapłatę 16.751 zł

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 25 lutego 2015 r. sygn. akt I C 1566/12

**I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. III w ten sposób, że podwyższa zasądzone od powódki na rzecz strony pozwanej koszty procesu z 2.417 zł do 4.417 zł ;**

**II. oddala dalej idącą apelację;**

**III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 90 zł kosztów postępowania apelacyjnego.**

**Sygn. akt II Ca 441/15 ( transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)**

Początek tekstu

[Przewodnicząca 00:00:14.578]

Będzie ogłoszony wyrok. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, Sąd Okręgowy w Świdnicy w składzie tu obecnym, po rozpoznaniu w dniu dzisiejszym na rozprawie, sprawy z powództwa M. S. przeciwko L. S. C. de S. y (...) Spółce Akcyjnej w M. o zapłatę 16.751 złotych na skutek apelacji strony pozwanej, od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 25 lutego 2015 roku, sygn. akt I C 1566/12, w punkcie pierwszym zmienia zaskarżony wyrok w punkcie trzecim w ten sposób, że podwyższa zasądzone od powódki na rzecz strony pozwanej koszty procesu z 2.417 złotych do 4.417 złotych. W punkcie drugim oddala dalej idącą apelację, w punkcie trzecim zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 90 złotych kosztów postępowania apelacyjnego. Sędzia Sprawozdawca wygłosi uzasadnienie orzeczenia.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację zważył co następuje. Apelacja pozwanej podlega uwzględnieniu jedynie w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu, a w pozostałej części jest bezzasadna. Bezzasadne są bowiem jej zarzuty naruszenia prawa procesowego, w tym dotyczące braku przeprowadzenia dowodów z uzupełniającej opinii biegłego, a których istota sprowadza się do kwestionowania samego zajścia zdarzenia, którego skutkiem była potrzeba odholowania pojazdu powódki. W pierwszej kolejności jednak wskazać należy, że z zebranych w sprawie dowodów wprawdzie wynika, że trzy, w tym auto powódki, spośród pięciu uczestniczących w kolizji samochodów, miało wcześniejsze uszkodzenia, które przynajmniej częściowo nie zostały usunięte mimo przeprowadzonych postępowań likwidacyjnych w ramach ubezpieczenia. Stąd też co najmniej z daleko idącą ostrożnością należało oceniać zeznania kierujących owymi, wcześniej uszkodzonymi pojazdami, co do przebiegu kolizji, w kontekście jej następstw dotyczących poszczególnych uszkodzeń aut. Trudno jednak w świetle zebranych dowodów jest przyjąć, jak chciała by skarżąca, że cała kolizja pięciu aut, w tym z udziałem samochodu powódki, w ogóle nie miała miejsca i trafności Sądu, i trafności stanowiska Sądu Rejonowego w tej kwestii, apelacja w żadnym stopniu nie podważa. Przede wszystkim bowiem, taka wersja jest sprzeczna z zeznaniami sprawcy zdarzenia, posiadającego ubezpieczenie u pozwanej A. K., który przecież konsekwentnie i na miejscu zdarzenia, i w postępowaniu likwidacyjnym, jak i w sprawie niniejszej, wskazywał na swoją winę w spowodowaniu kolizji, co zgodnie potwierdzili wszyscy pozostali jej uczestnicy, jak i dokumentacja przybyłych na miejsce funkcjonariuszy policji. Uchodzi też uwagi skarżącej, że nie wykazała ona żadnych przyczyn, dla których ów sprawca zdarzenia miałby zeznawać nieprawdę, obarczając siebie winą za zdarzenie. Podobnie jak w żaden sposób nie zostało przez pozwaną wykazane, z jakich przyczyn na zaistnienie sytuacji kolizyjnej z winy tego ubezpieczonego, miałby wskazywać świadek B. W., którego auto nie miało wcześniejszych uszkodzeń, a w każdym razie takie nie zostały przez pozwaną w żaden sposób udowodnione. Również z opinii biegłego wynika, że samochód powódki mógł ulec deformacjom w okolicznościach zdarzenia, tyle że w mniejszym zakresie aniżeli wskazywany przez powódkę, a nowe uszkodzenia mogły wystąpić na elementach już uszkodzonych wcześniej. Z tych też przyczyn biegły nie zanegował możliwości zajścia zdarzenia przez jego uczestników, a przeciwnie, wskazywał na realną możliwość jego wystąpienia, nie widząc tylko możliwości ustalenia, na podstawie zeznań tychże uczestników i wobec wcześniejszego występowania uszkodzeń pojazdu powódki, wielkości szkody i należnego jej odszkodowania. Zauważyć również należy odnośnie zeznań świadków, uczestników kolizji, że nagłość, szybkość przebiegu zdarzenia, towarzyszący temu stres i zaskoczenie, mogą skutkować tym, że ich relacje mogły nie do końca oddawać rzeczywisty przebieg zdarzenia w kontekście części aut, które uległy uszkodzeniom, co jednak nie przeczy wcale temu, że jednak zdarzenie w ogół miało miejsce i zostało spowodowane z winy ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Z tych zatem przyczyn, kwestionowanie przez skarżącą, oddalenia przez Sąd Rejonowy wniosku o przeprowadzenie dowodów z opinii uzupełniającej biegłego, nie znajduje żadnych uzasadnionych podstaw. Tym samym więc, nie znajduje podstaw zarzut pozwanej, że zdarzenie w ogóle nie miało miejsca, co musiało by się sprowadzać do trudnej do przyjęcia z punktu widzenia logiki i zasad doświadczenia życiowego, mistyfikacji kolizji aut, kreowane aż przez pięciu uczestników, a po której zajściu nadto wezwano jeszcze policję. Gdy zatem niewątpliwym było, jak wynika z zebranych dowodów, że samochód powódki, po wcześniejszym zetknięciu się w ruchu z pojazdem F. (...), został przewrócony na bok przy przydrożnym rowie, to z przyczyn wskazanych przez Sąd Rejonowy, jak i ze względów bezpieczeństwa użytkownika auta, jak i innych użytkowników dróg, nie można było odmówić powódce prawa do odholowania pojazdu. Stąd też zasadnie Sąd Rejonowy uwzględnił żądanie powódki w tym zakresie, co do kwoty 700 złotych. Apelacja jest natomiast uzasadniona co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Wadliwie bowiem (prawdopodobnie na skutek omyłki), Sąd Rejonowy uznał, że zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 2.000 złotych, została uiszczona przez powódkę, podczas gdy jej uiszczenie nastąpiło przez pozwaną, która uległa przeciwnikowi tylko w nieznaczej części (art. 100 zdanie 2 kpc). Zatem zwrotowi na rzecz pozwanej, w myśl pierwszego przepisu, podlegała całość poniesionych przez nią kosztów procesu, w łącznej kwocie 4.417 złotych. Natomiast okoliczność, że żądanie powódki było usprawiedliwione co do zasady, nie zmienia faktu, że co do wysokości, uwzględnieniu podlegało ono tylko w nieznaczej części, co wbrew stanowisku powódki, zawartemu w odpowiedzi na apelację, miało decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 par. 1 kpc, zmienił zaskarżony wyrok w myśl

art. 385 kpc oddalił dalej idącą apelację, a o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 98 par. 1 i 3 w związku z art. 391 par. 1 kpc. Dziękuję.

[koniec części 00:06:14.999]